"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଏହା ଉନ୍ନତି କରିବାର ପ୍ରକୃତ ସତସଙ୍ଗ ଅଟେ, ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ କରୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ସଙ୍ଗକୁ କେବେହେଲେ ବି ଯିବାର ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେଉଁ ଆଧାରରେ ସଦାସର୍ବଦା ବେହଦରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିବ ?

ଉତ୍ତର:- ବୁଦ୍ଧିରେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରୁଥାଉ, ଯାହା କିଛି ଡ୍ରାମାରେ ଘଟୁଛି, ଏସବୁ ନିର୍ଧାରିତ ଅଛି । ଏକ ସେକେଣ୍ଡର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ଏହି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ ହେଲେ ତୁମେ ବେହଦରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିବ । ବେହଦରେ ସ୍ଥିତ ହେବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନରେ ରହୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ, ପବିତ୍ର ହେଲେ ହିଁ ଆମେ ଘରକୁ ଯିବା ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମଧୁର ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରୁହାନୀ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକ ପଢାଇଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପିଲାମାନେ (ଅଜ୍ଞାନ) ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ଥା'ନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିବାନ ହୋଇଯା'ନ୍ତି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପାଠପଢିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଝିଯାଉଛ । ଆମକୁ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି! ଏକଥାକୁ କେବେହେଲେ ଭୁଲ ନାହିଁ । ପଢାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକ ହେଉଛନ୍ତି, ସୁପ୍ରିମ ବାବା (ପରମପିତା) ତେଣୁ ତାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି ସ୍କୁଲ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଖୋଲୁଛି । ତୁମେ ସବୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ଏଠାରେ ବସିଛ, ଏହା ବାସ୍ତବରେ ସତର ସଙ୍ଗ ଅଟେ । ସତ୍ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ତୁମକୁ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ମିଳିଛି । ସେ ବସି ସତ୍ୟଯୁଗର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ କଣ୍ଟାରୁ ଫୁଲ ହେଉଛ । କେହି ତୁରନ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କାହାକୁ ପୁଣି ସମୟ ଲାଗୁଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ । ଏହାକୁ କେବଳ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ଯେ ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ଯୁଗ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମଧ୍ୟ କିପରି ? ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ସଦୃଶ ହେବା ପାଇଁ ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୁଖ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛୁ । ହଦର ସବୁ କଥା ଶେଷ ହୋଇଯାଉଛି । ଲୌକିକ ପିତା, ଲୌକିକ ଭାଇ, ଚାଚା, କାକା, ମାମା ଓ ବିନାଶୀ କାଣି କଉଡିର ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ଯେଉଁଥିରେ ବହୁତ ମୋହ ରହୁଛି, ଏସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ସବୁ ବିନାଶୀ । ଏବେ ତୁମକୁ ବେହଦକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ । ଆଉ ସବୁ ହେଉଛି ବିନାଶୀ ଜିନିଷ । ଶରୀର ମଧ୍ୟ ବିନାଶୀ ଅଟେ । ରୋଗରେ ପଡିଲେ, ବିନାଶ ହୋଇଯାଏ । ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଏ । ଆଜିକାଲି ତ ଦେଖ କ'ଣ ସବୁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କମାଲ କରୁଛି । ମାୟାର ଆଡମ୍ବର କେତେ ରହିଛି । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବହୁତ ସାହସ କରୁଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ କୋଠାବାଡି ଅଛି ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଆମ ପାଇଁ ସତ୍ୟଯୁଗ । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକ ଧର୍ମ ଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । ଉପରକୁ ଚଢୁଛ ପୁଣି ସିଡି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ହୋଇଯାଇଛ । ପୁଣି ବାବା ଆସି ବୁଦ୍ଧିମାନ କରାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ବହୁତ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲୁ, ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ବାବା ଆପଣ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ତଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ, ଆକାଶର ଆମେ ମାଲିକ ହୋଇଯାଉଛୁ । କେହି ମଧ୍ୟ ଆମଠାରୁ ଛଡାଇ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଉ କାହାର ଦଖଲ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ବହୁତ-ବହୁତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କେହି ଝୁଲା ଭର୍ତ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏପରି ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ଅଧାକଳ୍ପ ମନେ ପକାଇଛୁ । ଦୁଃଖରେ ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି ନା । ସୁଖ ମିଳିଗଲେ ସ୍ମରଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରିଥାନ୍ତି— ହାୟ ରାମ.. ଏହିପରି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅକ୍ଷର କହିଥାନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି କୌଣସି ଅକ୍ଷର ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛ ପଢିବା ପାଇଁ । ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ଡାଇରେକ୍ଟ ଭର୍ସନ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଧାସଳଖ ବାଣୀ ଶୁଣୁଛ । ବାବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛି । ମୋତେ ଡାକୁଛ ' ହେ ବାପଦାଦା' ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କରୁଛନ୍ତି ହେ 'ସନ୍ତାନମାନେ' ଏବେ ମୋତେ ଭଲ ଭାବରେ ୟାଦ କର, ଭୁଲ ନାହିଁ । ମାୟାର ତ' ଅନେକ ବିଘ୍ନ ଆସିବ । ତୁମକୁ ପାଠପଢାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଇ ଦେହ ଅଭିମାନରେ ଆଣିବ, ସେଥିପାଇଁ ଖବରଦାର ରୁହ । ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ସତସଙ୍ଗ ଉପରକୁ ଚଢିବା ପାଇଁ । ବାକି ସବୁ ସତସଙ୍ଗରେ ଅଧୋଗତି ହୋଇଥାଏ । ସତର ସଙ୍ଗ ଥରେ ମାତ୍ର ହେଉଛି, ମିଥ୍ୟାର ସଙ୍ଗ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଅନେକ ଥର ହେଉଛି । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତୁମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଏବେ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ରହିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ତ ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣୁଛ, ସେଠାରେ ଏସବୁ କିଛି

ଜଣା ପଡିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ କେଉଁଆଡେ ଯାଉଛ ? ନିଜର ସୁଖଧାମକୁ । ସୁଖଧାମ ତୁମର ହିଁ ଥିଲା । ତୁମେ ସୁଖଧାମରେ ଥିଲ, ଏବେ ଦୁଃଖଧାମରେ ଅଛ । ବାବା ବହୁତ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି, ସେହି କଥାକୁ ମନେ ରଖ । ଆମ ଘର ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ, ସେଠାରୁ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିବୁ । ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ପ୍ରଥମେ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ ତା'ପରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । କଳିଯୁଗରେ ସୁଖଧାମ ନଥାଏ । ସୁଖ ମିଳେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି— ସୁଖ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ଅଟେ ।

ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଆମକୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଆମ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ନେଇଯିବେ । ୟାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ହେବ । ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ବହୁତ ଉପର ତଳ ହୋଇଥାଏ । କେହି ରୋଗରେ ପଡି ପୁଣି ଫେରିଆସନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି । ଏହା ହେଉଛି ରୁହାନୀ ଯାତ୍ରା, ଅନ୍ତ ମତି ସୋ ଗତି ହୋଇଯିବ । ଆମେ ଆମର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ବହୁତ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ତୁମର ମାୟା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି । ବାବା ବହୁତ ସହଜ ଭାବେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାନ୍ତିଧାମ ଯାଉଛୁ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କରୁଛୁ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରି ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ । ୩-୪ଟି ମୁଖ୍ୟ କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ — ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଯାଇଥିଲୁ । ପୁଣି ପ୍ରଥମେ ଆମେ ହିଁ ଆସିବୁ । ଗାୟନ— ରହିଛି ରାମ ଗଲେ, ରାବଣ ଗଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ନିଜ ପାଠପଢା ଅନୁଯାୟୀ ପଦ ପାଉଛ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବୁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ନୁହେଁ ତ ଆଉ କ'ଣ! ଏହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବ ? ବେହଦରର ବାବାଙ୍କର ? ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାକ୍ଷାତ୍କାର କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଠା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଛ ? ଆତ୍ମା କହୁଛି ବାବାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବୁ । ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଛ ? ଏକଥା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲଣି । ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି—ଆମେ ଆତ୍ମା, ଆମର ଘର ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ସେଠାରୁ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଆସୁଛୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିରେ ଆମେ ହିଁ ଆସୁଛୁ । ଆଦି ଏବଂ ଅନ୍ତର ମିଳନ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ସଂଗମଯୁଗରେ କେବଳ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରହିଥାନ୍ତି ଆଉ କେହି ନୁହେଁ । କଳିଯୁଗରେ ଅନେକ ଧର୍ମ,କୁଳ ଆଦି ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ଡିନାୟଷ୍ଟି (ରାଜଧାନୀ) ହେବ । ଏହା ସହଜ ଅଟେ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଅଟ । ତୁମେ ନା ସତ୍ୟଯୁଗୀ, ନା କଳିଯୁଗୀ ଅଟ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ଆସି ଏପରି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ବସିଛ ତେଣୁ ଏହିକଥା ସ୍ମୃତିରେ ଆସିବା ଦରକାର । ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମ ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୁଃଖଧାମର ବୈରାଗ୍ୟ ଅଥବା ସନ୍ନ୍ୟାସ କରାଯାଉଛି । ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସନ୍ନ୍ୟାସ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଘର ଦ୍ୱାର ତ୍ୟାଗ କରି ସନ୍ନ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ବାବା କେବେ ଘର ଦ୍ୱାର ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନିଜର ଅଥବା ଭାରତର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସେବା ତ ଘରେ ରହି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ପାଠ ପଢିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ପୁଣି ହୋସିଆର ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାକୁ ହେବ । ସମୟ ବହୁତ କମ୍ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ବହୁତ ଗଲାଣି ଆଉ କମ୍ ରହିଛି । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲକୁଲ୍ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି, ଭାବୁଛନ୍ତି ଏବେ ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ପଡିଛି । ତୁମକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି । ତୁମକୁ ବିଶାଳ ହୃଦୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆରେ ଯାହା କିଛି ଚାଲୁଛି ସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ । ଉକୁଣୀ ସଦୃଶ ଡ୍ରାମା ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲୁଛି । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସି ପଢିବେ । ଅନେକ ଥର ତୁମେ ଏ ପାଠ ପଢିଛ । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜର ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ୍ ଭାରତକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ । ତୁମେ କହୁଛ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଏହିପରି ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଏହିପରି ସ୍ଥାପନା କରିବି । ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖୁଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଭରପୁର ହେଉଛି । ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ ଏବଂ ପାଳନାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କିପରି ହେଉଛି, ତୁମେ ଜାଣିଛ । ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିନଥିଲ । ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣୁଛ । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୀତି ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି— ଏକଥା ବାବା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ତୁମେ ଏବେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହାକୁ ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ କୁହାଯାଉଛି, ଯେବେ ତୁମେ ପଥରବୁଦ୍ଧିରୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛ । ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ନିଜେ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତ ଶୁଣାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶୁଣି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛ । ଏହାକୁ ଆତ୍ମିକ ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଉଛି, ଯାହା ଆତ୍ମାରୂପୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛ । ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଡିନାୟଷ୍ଟି (ରାଜଧାନୀ) ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । କାହା ଦ୍ୱାରା ? ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ବାବା ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କଥା । ହୃଦୟରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଏବେ ଆମକୁ

ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । କଳିଯୁଗ ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ । ଏହି କଥା ବହୁତ ଛୋଟ ଏବଂ ସହଜ ମଧ୍ୟ । ତୁମେ ଲୌକିକ ପାଠ ନ ପଢିଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ, ଯିଏ ପଢିବା ଜାଣିଛନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ପୁଣି ଶୁଣିବା ଉଚିତ୍ । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ଏବେ ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ ରଖିଲେ ସ୍ୱର୍ଗର ବର୍ସା ମିଳିବ । ଅନ୍ତର ମନରେ ଅଜପାଜପ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସୁଖ, ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି । ଯେପରି ବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ରୂପେ ମିଳୁଛି ସେହିପରି ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଛୋଟ-ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ହକ ରହିଛି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ନେଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ତୁମେ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ଯାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ସେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବେ । ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ ତ ସୁଖଦାୟୀ ହୋଇଥାଏ । ତୁମର ଏହା ୮୪ ତମ ଜନ୍ମ । ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବେହଦର ବାବା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି— ଏହାକୁ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ଦେହଧାରୀ କେବେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରୁହାନୀ ଜ୍ଞାନ ନଥାଏ । ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି— ଭାଇ ଭାଇ ଦୃଷ୍ଟି ରଖ । ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶିକ୍ଷା ମିଳୁ ନାହିଁ । ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନୁବାଚ— କାମ ମହାଶତ୍ରୁ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜଗତଜିତ୍ ହେବ କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ଭଗବାନ ତ ହେଉଛନ୍ତି "ସତ୍ୟ" । ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସତ୍ୟ ଶିଖିଛନ୍ତି, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ପଦ କେଉଁଠାରୁ ପାଇଲେ ? ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କିପରି ହେଲେ ? କେଉଁ କର୍ମ କରିଥିଲେ ? ଏସବୁ କେହି କହିପାରିବେ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ହିଁ ଜାଣୁଛ ନିରାକାର ବାବା ତାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଏହା ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ହେଉଛ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ । ତୁମ ପାଖରେ ରୁହାନୀ ବାବାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜାଣିଗଲୁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସତ୍ତା ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର କୌଣସି ସାକାର ରୂପ ନାହିଁ । ବାକି ଯାହା କିଛି ଦେଖୁଛ ସବୁ ସାକାର । ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ଲିଙ୍ଗ ରୂପ ଦେଖୁଛ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ଶରୀର ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ନାମ-ରୂପରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ହଁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଦେହଧାରୀମାନଙ୍କର ନାମ ଅଛି, ଜନ୍ମପତ୍ରୀ ରହିଛି । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ତାଙ୍କର ଜନ୍ମପତ୍ରୀ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେଉଛି ନମ୍ବରୱାନ୍ । ତୁମେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛ । ଶିବବାବା ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ବାବା ଆସିଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବେ । ତାଙ୍କର ନାମ ଶିବ । ଏକାଧାରରେ ସେ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସଦଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଭାରତର ତଥା ନିଜର ପ୍ରକୃତ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ନେବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଭିତରେ ଭିତରେ ଅଜପାଜପ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତିଦିନ ନିଶ୍ଚିତ ପାଠପଢିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମଶକ୍ତିର ଉଡାଣରେ ତୀବ୍ରଗତି କରି ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହୁଅ ।

ବିଜ୍ଞାନର ଉପକରଣ ଗୁଡିକର ବେଗକୁ ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ, ଆୟତ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାର ଗତିକୁ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା କେହି ଆୟତ୍ତ କରିପାରିଛି, ନା ଆୟତ୍ତ କରିପାରିବ, ଏଥିରେ ବିଜ୍ଞାନ ନିଜକୁ ଫେଲ୍ ମନେ କରୁଛି । ଯେଉଁଠି ବିଜ୍ଞାନ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଏ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା କରିପାରିବ । ତେଣୁ ଆତ୍ମ ଶକ୍ତିର ଉଡାଣକୁ ତୀବ୍ରଗତି କର । ଏହି ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱପରିବର୍ତ୍ତନ, ଚାହେଁ କୌଣସି ଆତ୍ମାର ବୃତ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହୋଇପାରିବ । ତୀବ୍ରତାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ଭାବିଲ ଏବଂ ହେଲା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଶିକ୍ଷାଦାତା ସହିତ ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****